

LĀTVAS

No. 22. Metai X

Gegužēs-May 24, 1930

LTSR vald.
respublikānē
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

V. SEKMADIENIS PO VELYKŲ.

L e k c i j a .

AP. DARB. 1, 1—11.

PIRMOJE knygoje, o Teofiliau, aš kalbėjau apie visa, ką Jėzus darė ir mokino nuo pat pradžios iki tai dienai, kurioje, davęs per šventąją Dvasią savo išrinktiesiems apaštalams įsakymų, jis buvo paimitas į dangų. Jiems taip pat po savo kančios jis pasirodė gyvas tuliariopais būdais, nes per keturias dešimtis dienų davėsi jiems matyti ir kalbėjo apie Dievo karalystę.

Valgydamas su jais, jis jiems liepė neišeiti iš Jeruzalės ir laukti Tėvo pažadėjimo. Apie jį (sakė jis) jūs girdėjote iš mano burnos; nes Jonas krikštijo tik vandenimi, jūs gi, nedaugeliui dienų praslinkus, būsite pakrikštyti šventąja Dvasia. Taigi, jie buvo susiėję ir klausė jį sakydami: Viešpatie, aš šiuo laiku tu sugražinsi karalystę Izraeliui? Jis jiems atsakė: Ne jūsų dalykas žinoti laikus ar valandas, kurias Dievas nustatė savo valdžiai; bet, kaip tik šventoji Dvasia ant jūsų ateis, jūs gausite galios ir būsite man liudytojai Jeruzalėje, visoje Judėjoje, Samarijoje ir iki žemės pakraščių. Tai pasakęs, jiems bėginti, jis buvo pakeltas. Debesys paėmė jį iš po jų akių. Kuomet jie, akių nenuleisdami, žiūrėjo į dangų, jam įeinant, štai

E v a n g e l i j a

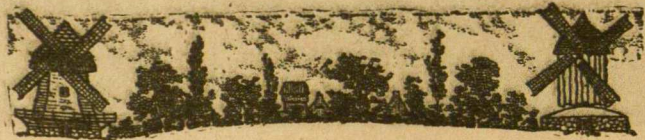
JO. 16, 23—30.

ANUO metu tarė Jėzus savo mokytiniais: Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau jums: ko tik prašysite Tėva mano vardu, jis jums duos. Iki šiolei jūs nieko neprašėte mano vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmas būtų pilnas.

Tai aš jums kalbėjau prilyginimais. Ateina valanda, kuomet jau nebe prilyginimais jums kalbėsiu, bet aiškiai sakysiu jums apie Tėvą. Tą dieną jūs prašysite mano vardu; aš nesakau jums, kad aš prašysiu už jus Tėvą, nes pats Tėvas myli jus, delto kal jūs mane mylėjote ir tikėjote, jog aš nuo Tėvo išėjau. Aš išėjau nuo Tėvo ir atėjau į pasaulį; vėl palieku pasaulį ir einu pas Tėvą. Jo mokytiniai jam tarė. Štai dabar aiškiai kalbi ir nebesakai jokio prilyginimo. Mes žinome, kad tu visa žinai ir tau nereikia, kad kas tave klausytų; todėl mes tikime, kad tu esi nuo Dievo išėjęs.

du vyrų baltais rūbais atsistojo prie jų. Juodu tarė: Vyrų Galiliejiečiai, ko jūs stovite, žiūrdami į dangų? Tas Jėzus, kurs paimitas nuo jūsų į dangų, taip pat ateis, kaip matėte jį einantį į dangų.

DANGUN ŽENGIMO ŠVENTĖ.

L e k c i j a .

JOKŪB. 1, 22—27.

MYLIMIAUSIEJI: Būkite gi žodžio vykintojai ir ne tik klausytojai, klaidinantys patys save. Nes jei kas yra žodžio klausytojas ir ne vykintojas, tas panašus į žmogų, kurs žiūri į savo prigimtą veidą veidrodyje: jis pažiūrėjo į save ir neėjo, ir tuojau užmiršo, koksai buvo. Kas gi atsidedęs išsižiūri į tobulą laisvės įstatymą ir jo laikosi, kas pasidarė ne klausytojas užuomarša, bet darbo vykintojas, tas bus laimingas savo darbu. O jei kas tariasi esąs maldingas ir nestivaldo savo liežuvio, bet suvedžioja savo širdį, to maldingumas tuščias. Tikras ir nesuteptas maldingumas Dievo ir Tėvo akyvaizdoje yra toks: lankyti našlaičius ir našles jų sielvarte ir sergėti save nesuteptą šiuo pasauliu.

E v a n g e l i j a .

MK. 16, 14—20.

ANUO metu Jėzus pasirodė vienuolikai, kuomet jie sėdėjo už stalo; jis barė jų netikėjimą ir širdies kietumą, kad jie netikėjo tiems, kurie buvo matę jį atsikėlusį. Tuomet jis jiems tarė: Eidami į visą pasaulį, skelbkite evangeliją visam sutvėrimui. Kas tikės ir bus pakrikštytas, tas bus išganytas; kas gi netikės, bus pasmerktas. Tuos, kurie tikės, lydės tokie stebuklai: Mano vardu jie išvarinės velnius, kalbės naujomis kalbomis, ims žalčius ir jei ką mirtingą gertų, tai jiems nekenks; jie dės rankas ant ligonių ir tie pasveiks.

Viešpats Jėzus, po to kaip jiems kalbėjo, buvo paimtas į dangų ir sėdį Dievo dešinėje. Jie gi išėję skelbė visur, Viešpačiui draug veikiant ir patvirtinant jų žodžius lydinčius juos stebuklas.

Tikrasis Kristaus Kelias.

Vertė K. Zujančkauskas, M. I. C.

2. Per didelis pasitikėjimas ir klaidingas pasitikėjimas.

Kiekvienam žmogui pasitaiko nupulti, sunkiai užrūstinti Dievą. Bet kas turi nelaimės sunkiai nusidėti, tas kuo greičiausiai per išpažintį turi ir pasitaisyti. Tačiau pasitaiko ir taip, kad nusidėjus neinama išpažinties, bet atidėliojama ligi mirties. Mąstoma: Dievas yra tiek geras ir gailestingas, kad po mirties vis tik aš būsiu išganytas. Šiuo atveju nusidedama. Jei Dievas yra gailestingas, tai tą Jo gailestingumą negalima naudoti piktam. Mes tyčia darysime nuodėmes, ir Dievas mums turi atleisti. Tai perdaug.

Dažnai žmonės, pamiršę savo silpnybę, nevengia nuodėmingų pavojų. Bet kas mėgsta pavojų, tas greit ir pražūsta. Nevengia dėl to, kad arba patys savimi labai pasitiki arba Dievo

gailestingumu. Nevengti nuodėmingų pavojų tik dėl to, kad Dievas mus išgelbės, reiškia ne ką kitą, kaip Dievo gundymą. Toks pasitikėjimas yra nuodėmingas ir juo naudotis negalima.

“Pasitikėk Viešpačiu, ir Jis tave saugos.” (Ps. 54, 23.) “Nebūkite bailiai susirūpinę savo gyvybe, ką valgysite, nė savo kūnu, kuo vilkėsite... Nesakykite: ką valgysime, ar ką gersime, ar kuo apsirengsime?.. Juk jūsų Tėvas žino, kad visa to jums reikia.” (Mato 6, 25. 31. 32.) Taip kalba pati amžinoji Tiesa.

Dievu reikia pasitikėti ir kūno ir dvasios reikaluose. Jei turėjai nelaimės sunkiai nusidėti, nenusimink ir nebijok. Dievo gailestingumas nežino ribų.” Ką reiškia viena kibirkštis, sako šv. Chrizostomas, palyginus su jūra. Lygiai tas pats yra palyginus žmonių nedorybės su Dievo gerumu.” Judas, išduodamas savo Viešpatį ir Mokytoją, la-

bai sunkiai nusidėjo, bet dar sunkiau nusidėjo, kaip pastebi šv. Jeronimas, neatsižvelgdamas į Dievo gailestingumą.

Iš kitos pusės nepasitikėk ir per daug. Nekrauk nuodėmės ant nuodėmės ir nesakyk: per išpažintį apsisakyčiau, nes nežinau ar begalėsi išpažinti. Neatidėliok savo atsivertimo laiko. Jei esi malonės stovyje, prisimink savo silpnybę. Šv. Paulius aiškiai įspėja: "Kas tariasi stovįs, težiūri, kad nepul-tų." (1 Kor. 10, 12.).

3. Meilė.

Nevienodai mylime savo artimus ir kaimynus: vienus daugiau, kitus mažiau. Vienus mylime dėl to, kad jie yra geros širdies, turi gražių savybių, žodžiu, dėl jų pačių. Tai tikroji meilė. Kitus mylime, tikėdamiesi iš jų ką nors gera išgauti, išvilioti. Čia jau bus, taip vadinama, savymeilė.

Ką dabar reiškia mylėti Dievą? Mylėti Dievą reiškia: Jam, Aukščiausiai Gėrybei, visa siela atsiduoti, laikyti visus Jo įsakymus, Jam įtikti ir stengtis su Juo susivienyti. Tačiau nevisuomet gyvenime toji meilė pasireiškia. Jei Dievą mylime visa savo širdimi dėl to, kad Jis yra visas Gėris ir Grožis, visas Tobulumas pats Savyje, kad Jis yra aukščiausias Gerumas, jei suprantame, kad Jis mūsų meilės tikrai yra vertas, tai mūsų meilė yra tobula. Tada mes Dievą mylime dėl Jo paties. Dievas tos meilės yra vertas, nes Jis yra aukščiausias ir didžiausias Gerumas ne tik pats Savyje, bet taip pasireiškia ir visoje žmonijoje. Kaip mylėjo seniau, kaip myli dabar, taip Jis mus mylės ir toliau. "Taigi, mes mylėkime Dievą, nes Dievas pirmas mus mylėjo." (1 Jono 4, 19.).

Jei Dievą mylime žiūrėdami vien tik savo naudos, laukdami iš Jo kokių nors

žemiškų malonių arba amžinosios laimės, tada meilė, nors yra antgamtinė, tačiau yra netobula. Ji yra mūsų savymeilės padarinys. Šiuo atveju Dievą mylime ne dėl Jo paties, bet iš savymeilės.

Ne iš kiekvieno reikalaujama vienos tobulybės pažangos. Ką Dievas yra pašaukęs į kunigystės ar vienuolinį luomą, to pareiga žengti tobulybės yra didesnė, negu pasauliečių. Kas gyvena ne moterystėj, to skaistybės dorybė turi būti aukštesnio laipsnio, negu gyvenančių moterystėj. Kas iš Dievo gauna daugiau malonių, iš to daugiau ir reikalaujama. Tačiau visiems tinka posakis: "Declina a malo et fac bonum." (Venk bloga ir daryk gera). Kiekvieno yra pareiga vengti laisvos valios nuodėmių, ypač didžiųjų; karštai ir nuolat reikia prašyti Dievą malonių, kad galėtume įvykdyti Jo meilės įsakymą. Dažnai reikia žadinti, ypač pagundų metu, trijų dieviškųjų dorybių aktus: tikėjimo, vilties ir meilės. Nėra griežtos pareigos kasdien tai daryti, nes kas meldžiasi, pamaldžiai daro Kryžiaus ženklą, dalyvauja pamaldose ir vertai naudojami šventais sakramentais, tas tuo pačiu gaivina tikėjimo, vilties ir meilės aktus. Tačiau dvasios mokytojai pataria šias dorybes dažniau gaivinti ir žodžiais.

Pagaliau karštai reikia prašyti Dievą, kad Jis mums duotų gyvą ir veiklų tikėjimą, tvirtą viltį ir karštą meilę. Geriausia proga tų malonių išprašymui yra šventoji Komunija. Patartina tuo metu visuomet sukalbėti maldeles su visuotiniais atlaisdais: "Štai, aš, o mano saldžiausias ir geriausias Jėzau...", kurią galima rasti kiekvienoje maldaknygėj. Juo gyvensnis bus mums tikėjimas, tvirtesnė viltis, karštesnė meilė, tuo širdingiau apverksime pra-

eito gyvenimo nuodėmes, tuo lengviau naujų išvengsime, tuo greičiau jau čia žemėj susivienysime su savo galutinuoju tikslu, amžinuoju ir nenykstanuoju Gėriu, Dievu. Nuolat atsiminkime šį šv. Augustino pasakymą: "Tikėjimas padeda Dievo namams pamatus, viltis pastato sienas, o meilė užbaigia."

Jei meilė yra toki svarbi, tai reikia stengtis prieš ją nenusidėti. Prieš Dievo meilę nusidedama visu tuo, kas yra priešinga atsidavimui ir santykiavimui su Dievu, apskritai kiekviena nuodėmė meilei priešinasi. Dievo meilei ypač yra priešinga prisirišimas prie žemšųjų dalykų. Pavyzdžiui, neprotinga pinigų meilė, abejutiškumas ir nepalankumas Dievui bei dieviškiesiems daiktams, kaip antai: apsileidimas religinėse pareigose.

4. Malda.

Malda yra kreipimas į Dievą savo minčių, kad Jį pagarbintume, Jam padėkotume ir prašytume naujų malonių.

Kartą šv. Pranciškus Salezietis vaikučiams aiškino apie maldos esmę ir galybę. Bepasakojant, kaip rojuje pirmieji žmonės susitikdavo su Dievu ir su Juo, kaip su mylimiausiu Tėvu kalbėdavosi, vienas berniukas sušuko: "Ak, kaip gaila, kad dabar taip nėra. Kaip būtų gera pasikalbėti su Dievu ir kaip malonu su Juo susitikti." Šventasis vyskupas, išgirdęs tokią vaiko kalbą, labai nudžiugo ir šypsodamasis tarė: "Būk ramus, mano vaikeli. Nors mes per pirmąją nuodėmę netekome rojaus, tačiau Dievas ir dabar tebėra: visur Jis yra arti mūsų, kiekvienoj valandoj, kiekvienoj vietoj galima su Juo kalbėtis, ypač gi per maldą. Maldos metu mes taip arti su Dievu susieiname, kaip kūdikis su savo mylimuoju tėveliu. Šito susitikimo vaisiai, kaip sako šv. Raštas, yra džiaugsmas ir ra-

mybė, o ne baimė ir rūstybė." — Štai maldos padariniai ir jos reikšmė.

Ar reikia melstis?

Taip, melstis būtinai reikia.

Turime melstis atsižvelgiant į Dievą. Būdami Dievo kuriniai ir valdiniai, turime Jį garbinti ir šlovinti. Taip daro angelai ir šventieji, taip darė, kiekvienai progai pasitaikius, ir mūsų dieviškasis pavyzdys, Jėzus Kristus. Ar Dievui mes nesame skolingi už nesuskaitomas geradarybes? Taip, labai esame kalti. Tai Bažnyčia kasdien primena, įsakydama kalbėti šv. Mišiose: "Tikrai yra verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visados ir visur dėkotumė, Viešpatie šventasis, Tėve visagalis, amžinasis Dieve."

Reikia melstis atsižvelgiant į mus pačius. Tikėjimas mums aiškiai sako, kad mes be Dievo malonės iš atžvilgio į amžinybę nieko negalime nei pradėti, nei tęsti nei užbaigti. Šv. Paulius sako: "Dievas yra tas, kurs daro jumyse ir norėti ir vykinti, kaip jam patinka." (Pilyp. 2, 13). Tik Dievui padedant tegalime pasiekti savo galutinį tikslą — amžiną laimę. Dievas gi paprastai malonių duoda tik tiems, kurie jų prašo ir su ta malone bendradarbiauja. Čia negali būti jokio abejojimo, nes išganytojas yra aiškiai pasakęs: "Prašykite ir bus jums duota, ieškokite ir rasite, belskite ir bus jums atidaryta. Nes kiekvienas, kurs prašo, gauna; kas ieško, randa, ir beldžiančiam atidaryma." (Luk. 11, 9. 10.) Kas nenori amžinai žūti, būtinai turi melstis. Šv. Jonas Auksaburnis, kalbėdamas apie maldos reikalingumą, duoda šitokį palyginimą: "Išimk iš vandens žuvį, sako jis, ir ji tuoj neteks gyvybės; paliauk meldęsis ir tuoj mirsi Dievui ir Jo malonei.

(Bus daugiau).

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo: *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

(Tąsa).

Skaistybę palaikyti veiksmai. 1. Būk visuomet drovus, kuklus; vengk visų pagundų ir progų pagundoms sukilti, ypač-gi per didelio susibičiulavimo su kitos lyties asmenimis.

2. Kuo greičiausiai pašalink nepadarias mintis. Jeigu namams užsidegus stengiesi kuo greičiausiai ugnį užgesinti, tai juo greičiau gesink pragaro ugnį savo mintyje ir jausmuos.

3. Tegul tavo širdis dienos metu būna užimta šventais jausmais ir mintimis, galvojant, ką privalai daryti. Netinginiauk. Dievo Akvaizdą prisimindamas, žadink dorybių aktus.

4. Apsimarink, pasninkauk kiek tau leidžia dvasios vadovas, ypač-gi susilaikyk ir negerk vyno, svaigalų, nei nevalgyk saldumynų, žinoma, jei tuo atsisakymu nuo skanėšų neįžeisi artimo meilės, ar bendrijos tvarkos.

5. Būk ramus ir tuščiomis baimėmis niekink. Per daug nesirūpink. Daryk viską didesnei Dievo garbei; atsiduok Dievo Apveizdai. Savo abejones ar kilusią baimę pasakyk dvasios vadovui.

6. Paprask dažnai pažvelgti į kenčiantį Jėzų ant kryžiaus. Erškėčių vainikas, kryžiaus medis, vinys, švenčiausios Kristaus žaizdos, jų sopuliai — vis tai dėl tavęs iškentėti. Pagundų metu bėk prie švenčiausių Jėzaus žaizdų, prie pervertos ragotinė Jo širdies, o išsigelbėsi.

7. Vengk išdidumo, tuščios garbės. Dievas teikia savo malones tik nuolankiems. Kilus pagundai, nusizemink, prašyk malonės jai nugalėti, prisimink savo mirtį, teismą, pragarą, dangų.

8. Pamainyk užsiėmimą; imkis rankų darbo; nebijok bedirbdamas pavargti. Užlaikyk padorų kūno švarumą, naudodamas drungną, ar apysaltį vandenį. Per daug nemiegok. Gana 7—8 valandų. Paprask gulėti ant dešinio

šono; tada širdis gali nespaudžiama veikti ir neturėsi sunkių sapnų.

Vieni šių veiksmy tiesioginiai padeda ugdyti sieloje skaistybės dorybę, kiti netiesioginiai. Jie visi yra naudotini, norint apsisaugoti nuo ištvirkimo nuodėmių, įsigyti atsparumo pagundose ir augti Dievo meilėje.

Kadangi dvasinė meilė dažnai išsigema į jausmingąją ir kūno meilę, verta prisiminti ženklai, kurie nurodo, jog toji dvasinė dviejų asmenų meilė ima išsiginti, blogėti. Tie ženklai yra tokie:

1. Jeigu savytarpiai mylintieji asmenys nevaldo savo akių, išsiilgusiai ieško vienas kito, ilgai ir nenaudingai šnekasi, plepa nereikalingus dalykus, glamonėja rankas, juokauja.

2. Nėsant mylimo asmens, jį nuolatos prisimena ypač maldoje; pateisina visas mylimojo klaidas ir ydas.

3. Skirianties vienam nuo kito, širdyje jaučia didį graudumą ir neramybę; savytarpiai reiškia didelio palankumo ir taria meilės žodžius; teikia atminčiai dovanas.

Šie visi ženklai nurodo, kad dvasinė dviejų meilė perėjo į jausmingąją ir gali baigtis labai skaudžiai abiem. Tą žinant, reikia kuo greičiausiai pašalinti iš savo širdies nuodėmngąją meilę, atsiskirti ilgesniam laikui, kad Išganytojo meilė vėl pilnumoje galėtų apimti visą pasišventusio Dievui asmens širdį, jausmus, protą, atmintį; visus darbus ir maldas.

Būk atsargus, budėk ir melskis. Apsvarstyk be to Išganytojo žodžius: „štai, šetonas reikalavo jūsų, kad persijotų jus, kaip kviečius“ (Luk. 22, 31). „Žinokite, jei šeimininkas žinotų, kurią valandą vagis ateis, juk jis būtų ir neleistų įsiveržti į savo namus“ (Mat. 24, 43). „Budėkite, nes jūsų priešininkas velnias aplink eina, kaip kriokias liūtas, ieškodamas, ką prarytų.“ (1 Petr. 5, 8) mokina apaštalas.

„Paleistuvystė ir bet koks susitepimas ar

godulystė tenebūna nė minima jūsų tarpe, kaip pritinka šventiesiems; nei begėdystė, nei paikos šnekos, nei juokavimai, kas nepritinka, bet vėlyk dėkojimas," (Efez. 5, 3-4) nes „kas mėgsta pavojų, pavojuje žus" (Ecl. 3, 27). „Turi vardą, būk tu esąs gyvas, ir esi numiręs" (Apr. 3, 1). „Kurie kūniškai gyvena, negali įtikti Dievui" (Rom. 8, 8). „Daugaus karalystė kenčia prievartą ir smarkieji sau ją plėšia" (Mat. 11, 12). „Jei tavo dešinė akis tave piktina, išlupk ją ir mesk šalin nuo savęs; nes tau geriau, kad vienas tavo narys žūtų, kaip kad visas tavo kūnas būtų įmestas į pragarą" (Mat. 5, 29). „Nes ką padeda žmogui, jei jis laimėtų visą pasaulį, savo gi sielai kėstų nuostolį?" (Mat. 16, 26). „Kas nugalės, taip bus apvilktas baltais rūbais; aš neišdildinsiu jo vardo iš gyvenimo knygos ir išpažinsiu jo vardą mano Tėvo akyvaizdoje ir jo angelų akyse" (Apr. 3, 5). „Palaiminti nesuteptos širdies, nes jie matys Dievą." (Mat. 5, 8).

26. Rūstybė.

Kas yra rūstybė? Yra tai jausmingas polinkis atkeršinti. Rūstybė gali būti tvarkoma proto nurodymais, bet kartais būna netvarkoma. Ji veikia kartais taip smarkiai į protą, jog ji atitraukia nuo teisingojo dalykų sprendimo; kitais atvejais veikia sulig proto nurodymais prieš ydas ir klaidas, kad už tas ydas ir nusikaltimus gautų kaltininkas tinkamą bausmę. Noras bausti ką nors yra kerštas. Kerštas būna teisingas ir neteisingas. Teisingas yra, jei nusikaltėlis gauna tiek bausmės, kiek užsitarnavo; neteisingas — jei daugiau baudžiamas negu užsipelnė. Be to, baudimas ir noras bausti gali būti išvidiniai ir išoriniai ramūs ir gali būti su dideliu įsikařščiavimu.

Sunku yra rasti tiek dvasiniai stiprų asmenį, kuris, keršto aistrai pakilus širdyje, pajėgtų visada teisingai reikalą išspręsti ir kaltininkui teiktų užsitarnautą bausmę be įsikařščiavimo.

Pav. vaikas — padauža tyčia išmušė dolerio vertės langą ir tėvelių baramas atsišneka.

Dviguba vaiko kaltė jam turi teikti teisingą dvigubą bausmę: vieną už lango tyčiomis išmušimą, antrą už atsišnekėjimą prieš savo tėvelius. Vaikas turi gauti bausmę, to reikalauja teisybė; bet ar visados vaikas yra teisingai baudžiamas? Ne. Jeigu tėveliai visai nebausti padaužos vaiko, jie nusikalstų prieš sąžinę, prieš Dievą ir prieš savo kūdikį. Šv. Jonas Auksaburnis sako: „Kas nerūstauja, esant prižasčiai, nusideda: kadangi neprotingas kantrumas platina ydas, augina nepaisymą, ir ne vien blogus, bet taip-gi geruosius skatina prie blogo. (Žr. Chrysost. 11 hom.) Vienu žodžiu, sunku yra rasti šiuo atveju aukso vidurį; t. y. kad būtų kaltininkai tiek nubausti, kiek užsitarnavo, bet nedaugiau.

Apaštalas mokina: „visoks kartumas, rūstybė, narsas, šauksmas ir piktžodžiavimas tenebūna pašalinti nuo jūsų su visokiu piktumu. Būkite kits kitam maloningi, gailestingi, kits kitam dovanokite, kaip ir Dievas dovanojo jums Kristuje" (Efez. 4, 31-32).

Jeigu rūstybės polinkis yra netvarkomas, jisai greitai pasireiškia nevaldomu piktumu, kerštu ir įvairiausiomis neteisybėmis. Pavydas, artimo nekentimas ir skriauda seka rūšėjų širdį. Kadangi įvairūs nusikaltimai ir dvasinės ydos prasideda rūstybe, užtat ji įskaitoma į stambesniųjų ydų skaičių, į nuodėmių versmę.

Rūstybės pasireiškimai pamaldžiose sielose. Pamaldžios sielos vengia sunkių nuodėmių; bet rūstybė dažnai ir joms sumažina teisingąjį sprendimą ir jose nenumalšinta rūstybė iškreipia teisingumo sąvoką.

Rūstybei pasiduodanti žmogų galima greitai pažinti. Jo suraukta kakta, sučiauptos lūpos, įtariantis visus žvilgsnis ir sunki eisena rodo, jog toji siela nepasitenkinus ir laukia progos širdies surūgimą pareikšti kalba, ar darbais.

(Bus daugiau).

Teresē Niumaniūtē.

(Stigmatizuoata Mergelē).

(Taša).

Tos keturiuos vienuolēs baigē savo darbā. Daktarai pripažino, kad jos kokuikiausiai ir sažiningiausiai išpildē visus nurodymus. Vienuolēs turējo vēl prisiekti, kad jos ējo savo pareigas sažiningai ir kad jos sako tikrāją tiesā.

Daktaro Seidl raportas, su daktaro Ewald pridētais paaiškinimais ir divi užrašu knygos, kurias vedē skyrium budējimā atliekančios vienuolēs, parodē aiškiausiai, kad geresniū davinū nebūtū susilaukta nei ligoninēje, kaip buvo planuojava daryti su Terese. Gautos tuo būdu reikalingos žinios davē medžiagos moksliskam tyrinējimui. Darbar toliau galējo sekti jau filozofiskaitologiskās tyrinējimas.

Teresei prikaišiojava tiek pasauliniū tyrinētoju, kiek bažnytiniū, kad ji nējo klinikon (ligoninēn) pasiduoti tyrinējimams. Arkivyskupas jau buvo parinkęs Dr. Stephan, Frankforto "Marien-Krankenhaus" klinikos vyriausią daktarā, kad jis padarytū nuodugniausią ištyrimā. Pats dr. Stephan paskelbē, kad arkivyskupas karštai troško to ištyrimo. Teresēs tēvai buvo labai priešingi atiduoti savo dukterj ligoninēn. Bet vienok sutiko, sužinojē, kad vyskupas to pageidauja. Bet čia padarē apverktinā klaidā vienas pačių daktarū. Po to tēvai baisiausiai susirūpino savo dukters likimu. Jie pasibaisējo, gavē įvairiū žiniū, kaip ligoninēje daktarai daro savo įvairius tyrinējimus. Tēvai po to griežtai atsisakē duoti savo dukterj tyrinēti ligoninēje. Daktarai bandē įkalbēti Teresei, kad ji yra metuose ir gali pati sprēsti apie save. Ji tuomet jiems atsakē: "Viespats klausē

savo tēvū iki 30 savo amžiaus metū."

Bet viršaprašytas tyrinējimas Teresēs buvo labai geras ir daktarū tokiu pripažintas, kodel prikaišiotojai negalētū jį pripažinti? Tēvū ir seserū vienuoliū sažiningi pripažinimai yra užtektinai geri, bet kas bēga nuo tiesos, tas griebiasi didžiausių menkniekiū, kad savo bēgimā pateisintū.

Seserū vienuoliū sažiningiausias budējimas įrodē, kad Teresē iš tikrūjų nepriima jokio maisto nei gerimo. Švenčiausios ostijos mažas gabalēlis yra viskas, kas praeina per jos lūpas. Atsižvelgiant į paprastā gamtos įstatymā, Teresē be maisto turētū eiti menkyn ir menkyn, bet taip nēra. Regēdama Kristaus kentėjimus ir pati kentēdama ji netenka keletos svarū sunkumo, bet po to vėl gryžta prie savo paprasto svorio 110 svarū.

Mirus vyskupui von Henle rudenyje 1927 m. vyskupijos valdytojas parkartojo vyskupo prašymā, kad būtū stapdomi lankymai Konnersreutho.

Nekurie ēmē tvirtinti, kad suinteresuotieji nežiūrēs vyskupo patvarkymo ir lankymai Konnersreutho nesustos. Buvo ir tokiū, kurie net kurstē žmones dar labiau ir skaitlingiau veržtis į Konnersreuth. Bet tū veidmainiū darbas nuējo niekais.

Kunigas Naber, lapkričio 5, 1927 m. Waldsasseno laikraščiuose paskelbē, kad jis visiškai prisitaikins prie vyskupo sutvarkymo ir neleis nei vieno lankytojo pamatyti Teresę, jei tas neturēs vyskupo leidimo.

Daugybē lankytoju pripažino, kad klebonas savo pareiskimo nemainē. Daug žmoniū atsilankē į Konnersreuth, bet jie Teresēs negavo matyti, nes neturējo su savim vyskupo leidimo.

Del to sutvarkymo daktarai ir teologai gavo daugiau progos nuodugniai tyrinėti įvykius su Terese. Dr. Wutz, Vyskupinės Akademijos Eichstaett'e profesorius ištyrė ir paskelbė, kad aramaiški sakiniai, kuriuos kartoja Teresė savo regėjimuose visiškai sutinka su Šv. Raštu.

Netikintieji į Dievą jokių būdu nenori prileisti viršprigimtinių jėgų. Jei jie neišgali kokių nors dalykų išaiškinti prigimtais būdais, tuomet jie griebiasi paskutinės priemonės: jie tvirtina, kad mokslas dar nesusekė visų slaptųjų gamtoje jėgų, kurios rodo savo vaisius, bet dar nesugautos. Panašiai nekurie aiškina ir Teresės Niumaniūtės reikalus. Itin tuom pasižymėjo Dr. Ewald von Erlangen.

Bet atsirado vienas laisvamanis Fritz Gerlich, kuris smarkiai sukritikavo Daktaro Ewald'o sprendimus. Jo kritika pasirodė vokiškame laikraštyje "Muenchener Neuesten Nachrichten." Jis pareiškė, kad Dr. Ewald visus atsitikimus su Terese Niumaniūte aiškina isterija, bet tas jo aiškinimas negali patenkinti nei vieną giliau mąstantį, bešališką žmogų.

Fritz Gerlich sako, kad Dr. Ewald'o, dariusio diagnozą, tvirtinimai yra nepamatuoti ir nerimti, nes jis pats aiškiai prisipažįsta prie abejonių apie Teresės paralyžiaus ir neregystės priežastis. Toliaus jis negalįs remtis savo asmeniškais ištyrimais, nes to labai mažai darė su Terese Niumaniūte. Dr. Ewald'as pasirodęs bejėgis duoti patenkinantį ir tikrą išaiškinimą Teresės dalykų, nes savo dijagnozoje jis visiškai apleido neįrodęs, iš kur Teresė turi aiškiausius vietų, asmenų regėjimus, kalbų žinojimus ir matymus būsimų dalykų.

Daktaro Ewald'o tvirtinimai nemoksliški, nes jis pats nepadaręs nuo-

dugnaus ištyrimo, iš kur Teresė pažino aramajišką kalbą, nei neįsigilino į kitų asmenų pavartotus ištyrimus.

Vadinasi, Dr. Ewald rašė ne taip kaip mokslas reikalauja apie svarbius dalykus rašyti, bet rašė taip, kaip jo bedievybė reikalavo. Jis net atsitolino nuo svarbiausio savo žinių šaltinio — Daktaro Seidl.

Dr. Seidl yra Sveikatos Tarybos narys ir Waldsasseno ligoninės direktorius. Ratisbonos vyskupas jam leido nuodugniausiam iširti visą Teresės Niumaniūtės reikalą.

Taigi šis daktaras tai padarė.

Žiūrėkime, ką jis sako. Jis sako, kad Dr. Ewald'as padavė ištikus straipsnius iš jo raporto, nepažymėdamas, iš kur jis tų žinių pasigavo. Tyrinėjimas Teresės tęsėsi daug dienų. Dr. Ewald atsilankė tik paskutinės dienos rytą patirti kokia yra fiziška Teresės sveikata, itin kaip ten laikosi jos nervai.

Dr. Seidl paskelbė, kad Daktaro Ewald'o nuomonės gal būt laikysis dauguma daktarų, kurie užima profesorių kedes universitetuose; galimas daiktas, kad tos nuomonės laikysis tie, kurie mąsto ir vergauja apimti kokio Titano šešėlio. Bet jokia nervų ligų ligoninė nedavė jiems tokio atsitikimo, kokis yra Konnersreuth'e. Nors daug jie darė visokių bandymų ir eksperimentų, bet tokių išdavų ir sekmių nesusilaukė, kokių yra Konnersreuth'e. Yra daugybė kitų mokslinčių, kurie nesutinka tarp savęs savo pažiūrose į Teresę, bet visi jie pripažįsta, kad joje viskas įvyksta ne iš isterijos, kaip norėtų įrodyti Dr. Ewald.

Dr. Kroener, nežiūrint jo didžiausių gabumų giliausiai iširti visokius įvykius, aiškiai išpažįsta, kad daug įvykių Teresėje yra neišaiškinamų. Yra pasaulio įvykių, kurių mokslas nepajėgia išaiškinti gamtos įstatymais.

Ką iš tikrųjų reiškia Konnersreuth? Jis daug reiškia. Daug sielų, nutolusių nuo Dievo, Konnersreuth gražino atgal. Dar daugiau sustiprino tikėjime ir paragino į dorybes.

Mūsų amžius nežino ištesėjimo, Dievo valiai atsidavimo ir išsižadėjimo savęs vertės. Neturėjimas drąsos ir subrendimo yra mūsų dienų pažymėtina ypatybė.

Konnersreuth'e gyvena karžygė, kuri baisiausiose kančiose randa sau paramos Dievo meilėje. "Meilė iškenčia visokius dalykus," — tai pamoka, kurią ji teikia pasauliui.

Mūsų laikai pasižymi nepasitenkinimu. Žmonės nesutinka patys su savim, su kitais ir su Dievu. Eina nuolatinė kova ir pašėlęs smagumų gaudymas.

Nežiūrėdama išniekinimų ir šmeižtų Teresė pasilieka laiminga, linksma, rami savo širdyje, taikoje su Dievu. Jos obalsis yra: "Aš patenkinta visa

kuo, ką man Dievas siunčia."

Pasaulis dabar atšalęs jis netekęs meilės. Žmonių širdys yra suledėjusios, nes Dievo Šviesos spinduliai nepereina per savimybės skraistę.

O kas kada nors girdėjo nemeilų, kietą žodį iš to meilės kūdikio lūpų? Ar ji nepasiruošus visuomet žodžiu ir darbu mokyti visus kentėti, melstis ir mylėti? Meilė yra didžiausias žmogaus gyvenimo turtas. Ji gelbsti kentėti, melstis ir daryti atgailą. "Tebūva man Tavo žodžiu, nes štai aš Tavo tarnaitė ir Tavo kūdikis."

Teresės gyvenimas yra pamokslu pasauliui. Su šv. Povilu ji nenori nieka daugiau žinoti, tik Nukryžiuotąjį Jėzų. Ji, lyg šv. Tamas, savo išmintį sėmė iš Kryžiaus. Laimingi būsime mes, jei sekdami jos pavyzdžiu, išmoksime Meilės, Kantrybės ir Pasidavimo Devui

Šventojo Kryžiaus Paslapyje.

(Pabaiga).

Katalikų Pasaulys

PARYŽIUS. Francijos respublikos prezidentas Doumergue pats asmeniškai prisegė prie kardinolo Jono Verdier Garbės Legijono Kryžių.

Kardinolą į prezidento rūmus, Elysee Palocių, lydėjo du vyskupai pagalbininkai ir kunigas Boisard, Sulpicionų Seminarijos direktorius.

Visi atsilankiusieji buvo sutikti ir priimti labai nuoširdžiai respublikos prezidento. Atlikus visas tradicines suteikimo to garbės ženkle apeigas sekė draugiškas pasikalbėjimas.

Prezidentas Doumergue išlaikė kardinolą pas save apie pusę valandos ir reiškė savo nuoširdžius linkėjimus, kad kardinolo darbai, kurie, keldami žmonių dorovę, atnešė daug gero tautai, apsvainikuotų gražiausiu vainiku.

Kitą dieną panašiai suteiktas garbės požymis Kun. Pranciškui Verdier, lazaristų vienuolių Generaliam Viršininkui.

Prezidentas Doumergue labai aukštino ir reiškė didžio dėžiaugsmo iš to, kas šv. Vincento Pauliečio sūnų (lazaristų) ir dukterų (gaillestingųjų seserų) padarytų Amerikoje, Francijoje ir įvairiose šalyse.

—o—

Ar nesimaino laikai? Ką dirbo Francija su kunigais, vienuoliais, seserimis ir vyskupais? Daug jų buvo nužudyta, dar daugiau iš tėvynės išvyta, iš turtų apiplėšta. O dabar? Garbės požymiais puošia, dėžiaugiasi dvasiškijos atliktais darbais?

Bažnyčia buvo pažeminta, dabar žemintojai ją aukština.

KULIPKŲ LIETUS. Misijonieriai Kinijoje susilaukė labai daug pavojaus nuo raudonųjų bolševikų, kurie sudaro tikrąją antikristo armiją. Daug kunigų misijonierių žuvo nuo jų kruvinių rankų. Daug dar žus, nes bolševikai itin nekenčia krikščionybės.

Štai kaip pasakoja kunigas Patrikas Malone iš savo gyvenimo atsitikimo:

Jis buvo besėdęs valgyti pusryčių, kaip štai jo patarnautojas įbėgęs į kambarį sušuko: "Bėgime! Raudonieji jau čia!" Pakartoti šauksmo nereikėjo. Tėvas Malone žinojo gerai, kas yra "raudonieji."

Švenčiausiojo Sakramento kunigas tokiame pavojingame laike nelaukė. Taigi jam nereikėjo gelbėti Jo nuo išniekinimo, tai jis gelbėjo save. Jis persirito per užpakalinį misijos aptvarą ir ryžių laukais leidosi bėgti kalnų link. Bėgimas nelengvas: ilgas kuniškas drabužis, suarta ir vandeniui užlieta ryžių dirva baisiai ap sunkino bėgimą. "Raudonieji pastebėjo bėgantį kunigą. Jie papliupo jį lydėti šūviais. Kunigas girdėjo kaip kulipkos zvimbė pro jį. Jis jau skyrė savo sielą į Dievo rankas. Laukė, kada kulipka jį paguldys. Bet jos jo dar nelietė. Žiūri vienas raudonasis leidosi bėgti jam už akių. Pavojus dar didesnis. Kunigas pailso. Kvaipo trūksta. Kulipkų dar daugiau jį siekia. Jis krito už vieno kapo, kurių labai daug kiniečių laukuose.

Kulipkos ten jo negalėjo pagauti, bet jį pagaus "raudonieji," jei jis gulės. Jis šliaužė purvina žeme, norėdamas pasiekti krūmus. Pasiekė. Jais jis bėgo, kiek galėjo toliau, nes bolševikų balsai buvo girdėti netoli. Jis rado didį tankumyną ir įšliaužė į jo vidų.

Nuožmūs, pikti balsai siekia jo ausis. Jie netoli — gal kokia 40 pėdų. Širdis smarkiai plaka. Gal jau atėjo paskutinė valanda. Numirti nebūtų jau taip baisu, bet gaila palikti vargšus katalikus, kurių

visą būrį jau jis turėjo atvertęs.

Štai, girdi, balsai tolinasi. Vadinasi jo nepastebėjo. Pėdsakų nerado. Jie grįžta į miestelį. Ten apiplėšė, ką tik galėjo. Žmonių dauguma išbėgiojo į kalnus, gi likusieji nesipriešino plėšimams.

"Raudonieji" neaplenkė nei bažnyčios, nei kunigo namelio. Ne ką jie ten rado, bet ką rado ir tą išnešė. Tiek dar geri pasirodė, kad neuždegė bažnyčios. Gal tikisi kada nors grįžti ir daugiau pasiplėšti.

Kun. Malone, viskam nutilus, grįžo atgal į miestelį. Jis šaukiamas tą labai pavojingą vietą apleisti. Jis teisinasi, kad negalys tai daryti; netinką apleisti tikinčiųjų taip pavojingame laike.

KATALIKŲ MOTERŲ Lygų (Draugijų) Tarptautinis Susivienijimas turės šiemet savo suvažiavimą Romoje. Amerikos Tautinė Katalikų Moterų Taryba tame suvažiavime turės savo atstovę. Ja bus panelė Margaret T. Lynch. Jos palydovė bus Miss Regina Hamelin.

Jodvi kartu su maldininkais Baltimorės, Bostono ir Hartfordo vyskupijų keliaus į Tarptautinį Eucharistijos Kongresą Kartagoje, Afrikoje. Ten jodvi atstovaus Tautinę Katalikų Moterų Tarybą.

Pasibaigus suvažiavimui Romoje, aplankys dar Oberammergau, kad pamatytų lošimą Kristaus Kančios.

Tarptautinis Katalikų Moterų organizacijų suvažiavimas svarstys be kitų dalykų, ypatingai "Šeimynų Dorovę." Suvažiavimas atsižvelgs į moralinius, religinius ir ekonominius dalykus, kurie visi liečia šeimyną ir ant jos labai atsiliepia.

Tarptautiniam Moterų Katalikų Susivienijimui prezidentą skiria pats šv. Tėvas. Dabar prezidente yra olandė ponina Steenberghe-Engeringh. Prie Tarptautinio Susivienijimo priklauso 63 Katalikų Moterų organizacijos. nesumokėję taksu.

MUSŲ DARBAI

“Laive” buvo rašyta, jog Chicagos lietuviai, Kolegijos Remėjai, suruošė pirmąjį pavasario pikniką Kolegijos naudai geg. 4 d.

Iš vakaro laikraščiai pranešė, oras būsiąs nepastovus, apsiniaukęs, o gal bus ir lietaus. Bet Kolegijos Remėjai nenuliūdo. Nakties vėjai išblaškė debesis ir išaušo graži, šilta gegužės diena.

Piknikas rasidėjo apie 1 val. po pietų. Žmonių atsilankė nemažas būrys. Daug nebuvo galima tikėtis, nes visose beveik Chicagos liet. parapijose buvo tą dieną vaidinimai, vakarėliai, iškilmės ir t.t.

Uoliai Remėjams pasidarbavus, pelno pasiliko Kolegijos naudai beveik \$200.00. Visi linksmi grįžo namon.

Nuoširdi padėka priklauso visiems pikniko uoliams darbininkams ir Kolegijos Remėjams.

M. K. R. Chicagos Apskričio skyriai imasi naujų darbų.

26 skyrius iš Dievo Apveizdos pariteikė Kolegijai auką \$40.00. Tai pelnas nuo “bunco party.” 2 skyrius iš Šv. Mykolo par. rengiasi padaryti dailių laimėjimą brangių daiktų Kolegijos naudai.

Kituose skyriuose taipgi pradedama krutėti. Rytuose esamieji skyriai neatsilieka. Surinkę narių metinius mokesčius, siunčia Centran.

Tuo būdu, nors nesparčiu žingsniu, bet vis varomės pirmyn, ugdydami Kolegijos Fondą.

Amerikos lietuviai ir visa mūsų tauta bus Kol. Remėjams amžiais dėkingi už šį didelės svarbos kultūrinį darbą ir teiktas aukas.

Kolegijos Remėjai:

M. Šimanskis Melrose Park, Ill.	3.00
Am. Stočkienė Melrose Park, Ill.	3.00
Agnietė Gilienė Chicago, Ill.	3.00

Ona Utarienė Taylorville, Ill.	3.00
Adolfas Gritis Chicago, Ill.	5.00
M. Mačinauskienė ir A. Eidukienė Waterbury, Conn.	3.00
El. Zekonienė Aurora, Ill.	3.00
Petr. Norkevičienė Kewanee, Ill.	5.00
Sofija Bonnie Hartford, Conn.	4.00
Magd. Kiverienė Bayonne, N. J.	10.00
P. Švambrys Waukegan, Ill.	5.00
O. Karpavičienė Worcester, Mass.	3.00
Kat. Rugienienė Worcester, Mass.	3.00
Mar. Švarcienė Worcester, Mass.	3.00
Jurg. Banionis Detroit, Mich.	6.00
S. Ramanauskas Kewanee, Ill.	3.00
A. Mikutaitis Chicago, Ill.	3.00
M. Kareckienė Chicago, Ill.	5.00
M. Liutkienė Chicago, Ill.	3.00
I. Rekus Chicago, Ill.	3.00
J. Sriubas Chicago, Ill.	3.00
Petr. Laurinaitienė Waterbury, C.	50.00
F. Ceginskas Sheboygan, Wisc.	3.00
Jonas Malickas Bayonne, N. J.	4.00
Barb. Augaitienė Phila., Pa.	3.00
Kaz. Dryža Phila., Pa.	3.00
P. Mustaitienė Phila., Pa.	3.00
M. Čekanaitienė Amsterdam, N. Y.	5.00
M. Žurolienė Dorchester, Mass.	3.00
P. Kisielius Phila., Pa.	5.00
J. Anušauskas Worcester, Mass.	3.00
J. Siusis St. Louis, Mo.	3.00
Kr. Tatulienė W. Andover, Mass.	3.00
L. Vilčiauskienė Cicero, Ill.	3.00
V. Mitkus Roseland, Ill.	4.00
A. Gerdžiūnas Chicago, Ill.	3.00
Pr. Gluodenis Waterbury, Conn.	3.00
John Grumbliis Chicago, Ill.	3.00
O. Šarkauskienė Chicago, Ill.	5.00
P. Jackūnienė Chicago, Ill.	5.00
J. Mališauskas Chicago, Ill.	3.00
A. Galinskienė Cicero, Ill.	3.00
S. Blaškevich Detroit, Mich.	5.00
J. Zakaravičius Spring Valley, Ill.	3.00

M. Šveikauskienė Chicago, Ill. ..	5.00	Mrs. M. Monkus Hartford, Conn.	3.00
M. Zabockienė Mahanoy City, Pa.	3.00	O. Janulevičienė New Britain, Conn.	3.00
J. Kaupis Racine, Wis.	3.00	Mag. Krakauskiūtė Baltimore, Md.	4.00
Ona Sakalis Racine, Wis.	5.00	Ag. Kaubrienė Baltimore, Md. ..	3.00
M. Garbačiauskienė Elizabeth, N. J.	3.00	St. Agentas Linden, N. J.	5.00
J. Krasaukas Toronto O. Kanada	1.00	Šv. Kazimiero Dr. Sheboygan, Wis.	12.50
A. Poniškis Phila., Pa.	5.00	A. Landis Chicago, Ill.	3.00
K. Ruginaitė Waterbury, Conn. ..	3.00	Dom. Klimas Chicago, Ill.	3.00
Dom. Stogis Chicago, Ill.	10.00	M. Pavalkienė Elizabeth, N. J. ..	3.00
M. Kripas Hartford, Conn.	5.00	M. Rumcikienė Braddock, Pa. ..	3.00
O. Kvedaravičienė Shenandoah, Pa.	5.00	A. Mikenas Sioux City, Iowa	3.00
O. Augustinavičienė Shenandoah, Pa.	3.00	Paul. Žickienė Chicago, Ill.	3.00
A. Ropis Shenandoah, Pa.	3.00	M. Mikasauskienė S. Chicago, Ill.	3.00
V. Jablonskienė Chicago, Ill.	5.00	M. Vaitkienė Waterbury, Conn. ..	2.00
F. Kasmanski Chicago, Ill.	5.00	O. Yuodžbalienė Blissville, N. Y.	5.00
O. Aldauskienė Sheboygan, Wis.	3.00	O. Rabikauskienė Kingston, Pa. ..	3.00
Mrs. Babicki Brooklyn, N. Y. ..	3.00	J. Beržanskis Elizabeth, N. J. ..	12.00
P. Ivanauskienė Chicago, Ill.	3.00	E. Galčiuvienė Blissville, L. I., N. Y.	2.50
M. Bružienė Chicago, Ill.	3.00	O. Šarkūnienė E. Cleveland, Ohio	3.00
J. Bubnis Chicago, Ill.	3.00	P. Radzevičius Chicago, Ill.	5.00
V. Dimša Homestead, Pa.	3.00	M. Linauskienė Worcester, Mass.	1.00
M. Slavickas Grand Rapids, Mich.	3.00	P. Akinienė Montello, Mass.	3.00
M. Janušis Exter Boro, Pa.	3.00	Ag. Daujotienė Cicero, Ill.	3.00
Šv. Onos Draugija Sheboygan, Wis.	25.00	An. Valančius Cicero, Ill.	3.00
O. Urbutienė Chicago, Ill.	10.00	Bružas Chicago, Ill.	3.00
A. Belskienė Orange, Mass.	5.00		
M. Marankevičienė Manchester, Conn.	3.00	(Bus daugiau).	
M. Narušis Brooklyn, N. Y.	3.00	Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams	
O. Martišienė Tanton, Mass.	3.00	už aukas	<i>Remėjų Centras.</i>
P. Micuta Detroit, Mich.	3.00		
A. Griškauskas W. Cheshire, Conn.	5.00	AČIŪ IR DIRBKIME. Ačiū koširdin-	
V. Skirpstas Baltimore, Md.	3.00	giausia visiems Marijonų Kolegijos Re-	
P. Barauskienė Worcester, Mass.	3.00	mėjams, kurie esate pasidarbavę "New	
A. Šukienė Chicago, Ill.	3.00	Auburn" automobiliaus išlaimėjimo rei-	
O. Bukauskienė Cicero, Ill.	3.00	kale. Tariu ačiū ponui Antanui Kacevi-	
K. Anužis Chicago, Ill.	3.00	čiui iš Providence, R. I., kuris yra pri-	
Sister M. Ceslaus Union City, N. J.	3.00	siuntęs už tikietus pats vienas \$100.00.	
M. Rudnickienė New Britain, Conn.	10.00	Prašau širdingai Remėjų padirbėti	
Ant. Beinoraitė Hinsdale, Ill.	5.00	šiuo laikotarpiu, nes liko tik trys mėne-	
S. Tvaronaitis Hartford, Conn. ..	3.00	siai, užbaigę darbą galėsime pasidžiaugti.	
L. Kondrotas Phila., Pa.	3.00	Iš Jūsų prisiunčiamų penkinių susidarys	
K. Balulonis Phila., Pa.	3.00	reikalingi tūkstančiai Naujam Kolegijos	
St. Mineikienė Phila., Pa.	3.00	Namui pastatyti.	
Ieva Babulienė Montello, Mass. ...	3.00	Visi darban ir mūsų obalsis tebūna:	
V. Gužauskienė Baltimore, Md. ..	5.00	"Petis į petį visi kas gali."	
		Su gilia pagarba ir dėkingumu,	
		<i>Kun. J. Mačiulionis, M. I. C.</i>	

Amerikos Lietuvių Žinios.

CHICAGO, ILL. Balandžio 24, Aušros Vartų mokykloje įvyko pirmasis sidabrinio jubiliejaus organizacinės komisijos susirinkimas. Kooptuoti nauji nariai: J. Krotkus, A. Peldžius, P. Atkočiūnas ir J. Petrauskas. Nutarta jubiliejaus bankietą rengti 20 d. rugsėjo. Bankieto programo pagarsinimus rinkti pavesta V. Duobai, P. Šliogerui ir P. Fabijonaičiui. Visų Westsidėje draugijų statistines žinias surinkti apsiėmė Ig. Kryževičius, jubiliejaus garsinimus spaudoje atliks Ig. Sakalas, A. Peldžius, P. Atkočiūnas ir J. Petrauskas. Jubiliejaus garbės narių fotografijų grupę pavesta pagaminti Westsidės fotografui A. Zalatoriui; bažnyčios vaizdelius — spalvuotas atvirutes, ženklelius ir jubiliejaus dėžele apsiėmė padirbdinti klebonas. L. K.

KUN. A. VALANČIUS. Kun. Anastazas Valančius gimė spalio 2 d., 1904 m., Chicagoj. Pradinę mokyklą pradėjo 1911 m. šv. Mykolo parapijoje, Chicagoj; baigė šv. Antano mokyklą birželio 24 dieną, 1917 metais. Pradėjo lankyti aukštesnę mokyklą 1917 m. ir išbuvo du metus, po to buvo įstojęs į Marijonus. Čia kunigai Marijonai jį perkėlė į De Paul universitetą 1919 metais ir 1921 metais baigė aukštesnį mokslą. Diplomą suteikė kardinalas Jurgis Mundelein. Po to apleido mokyklą vienam metui. 1922 metais pradėjo lankyti šv. Bedo kolegiją, Peru, Illinois, ten baigė 1924 metais. Apleidęs kolegiją 1924 m. įstojo šv. Marijos prie ežero seminarijon, rugsėjo mėnesį, 1924 metais. Balandžio 26, 1930 m. priėmė kunigystės sakramentą. Pirmas šv. Mišias laikė šv. Antano bažnyčioje Cicero, Ill.

BROOKLYN, N. Y. Balandžio 11 d. Apreiškimo šv. P. parapijos salėje susikūrė nauja L. Vyčių kuopa. Ėrb. kunigams: Paulioniui ir Aleksioniui paragi-

nant, darbštusis Vytis A. Visminas plačiai išaiškino L. Vyčių organizacijos tikslą; visi atsilankiusieji prisirašė prie L. Vyčių kuopos. Išrinkta valdyba: A. Visminas — pirm.; A. Buziūtė — v. pirm.; A. Grigalius — žd.; A. Mažeika — fin. rašt.; M. Paplauskaitė — prot. rašt.; V. Raudonaitis — raport. ir sporto pirminku — kun. Aleksioniūnas.

Kuopa rodo daug gyvumo, nes visa Valdyba — geri, veiklūs Vyčiai. A. ir A.

DETROIT, MICH. — Šv. Jurgio parapijos mokyklos vaikų Pirmoji šv. Komunija buvo 27 d. balandžio. Apie 63 vaikai pirmą kartą priėjo prie Dievo stalo.

Visi buvo dailiai seserų Pranciškiečių išmokinti ir priruošti.

Klebonas J. Čižauskas pasakė gražų tam pritaikintą pamokslą ir prisiekdino iki 21 metų saugotis svaigalų, kurie kenkia sveikatai ir protui. V. P. J.

WORCESTER, MASS. — D. L. K. *Vytauto 500 metų paminėjimas.* Worcesterio katalikų komiteto svarbus susirinkimas buvo 28 d. balandžio, šv. Kazimiero parapijos mokyklos salėje.

Nutarta paminėjimą daryti 4 dieną liepos, Ladburių parke, kur bus įvairus sportas ir "Dainų Šventė," kurioje bus sudarytas vaikų choras bent iš tūkstančio dainininkų. Liepos 6 dieną vakare bus patrijotiškos prakalbos ir jungtinių chorų koncertas, Mechanic salėje. Padirbti 5,000 ženklelių su D. L. K. Vytauto paveikslu, juos pardavinėti po 10 centų ir nešioti visą mėną.

Antras viešas katalikų susirinkimas buvo 14 d. gegužės, Aušros Vartų parapijos salėje, 8 val. vakare. Rap.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Jau yra metai, kaip gyvenu Kanadoje. Vieną kartą atlikau išpažintį lenkų kunigui. Jis paėmė nuo manęs penkis dolerius. Rusiškas kunigas prašė trijų dol. Ar reikia mokėti už išpažintį? "L." Skaitytojas—Kanada.

ATSAKYMAS. Už išpažintį nereikia mokėti. Kunigas išrišimo už pinigus negali duoti, tik jį duoda dėl tavo išsipazinimo nuodėmių ir galesčio.

Bet būk geros valios žmogus ir suprask kunigo ir Bažnyčios padėtį Amerikoje — Kanadoje.

Čia bažnyčios statomos už paskolintus iš bankų pinigus. Aš manau, kad Kanadoje reta parapijos bažnyčia, ar misijų koplyčia yra be skolos. Ta skola reikia išmokėti. Kas ją turi mokėti? Kur yra parapija, tai ten moka skolą visi katalikai, kurie tos parapijos ribose gyvena ir kuriems tos parapijos kunigas patarnauja.

Kaip tie katalikai moka tą skolą? ~~Vienas mokėdavo kas mėnesį.~~

ni moka metiniais mokesčiais, kuriuos ant savęs užsideda ir jie yra tikrieji parapijos nariai. Kiti katalikai daro dovanas skoloms atmokėti, kiti deda kolektas bažnyčioje. Yra žmonių, kurie pas kunigą pasirodo tik kada jiems reikia velykinę išpažintį atlikti. Prie tos progos kunigas bando ir iš tokių žmonių kiek nors gauti — ne sau, net ne už išpažintį, bet skoloms mokėti ir kitiems parapijos reikalams aprūpinti.

Kas šiuos reikalus supranta tinkamai, tas žino, kad jis ne už sakramentus moka, bet duoda parapijos reikalams.

Toliaus Amerikoje, panašiai ir Kanadoje valdžia kunigams algų nemoka. Del to čia duoda kunigams užlaikymą patys katalikai arba algos pavidale arba dovanų pavidale, kada kunigas kokį patarna-

vimą padaro, pavyzdin, net kada suteikia sakramentus. Ta kunigui dovana yra ne mokestis už sakramentą, bet auką kunigui užsilaikyti arba parapijos skoloms mokėti.

Kanadoje nekuriuose vietose nėra tikrų parapijų. Ten yra tik misijos. Vienas kunigas kartais turi tokius plotus, kaip visa Lietuva. Jis turi įvairiose vietose koplytėles. Jis keliauja iš vietos į vietą, aprūpindamas visų katalikų, kokių tik randa, sielos reikalus.

Dabar pagalvok — tas kunigas iš niekur negauna jokios algos, o jis turi turėti iš ko maitintis, apsirūdyti, kelionės lėšas apsimokėti, dargi skolą už koplytėles mokėti — tai iš kur jam imti pinigai? Jis jų ieško iš visų katalikų, kuriuos kur nors sutinka ir sakramentais aprūpina. Jis prie tos progos prašo pinigų ne už suteiktus sakramentus, bet savo kelionei apmokėti ir kitiems reikalams aprūpinti.

Gal panašūs kunigai tau patarnavo ir minėtiems reikalams iš tavęs pinigų prašė.

Tik man stebėtina, kokį rusišką kunigą sutikai. Jei jis nekatalikų kunigas, tai jam nei išpažinties neprivalai atlikinėti.

KLAUSIMAS. Sakoma yra, jog vieni šventieji danguje žibės it saulės, o kiti — kaip žvaigždės. Ar negalėtųmėt pasakyti kiek yra danguje žvaigždžių?

A. ir M., Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. Jūsų paklausime yra du klausimu: 1. ar šventieji žibės it saulės; 2. kiek yra žvaigždžių. Šv. Povilas Apaštalas, mokindamas apie kūno iš mirusių prisikėlimą, sako: "Kitoks saulės skaistumas, kitoks mėnulio skaistumas ir kitoks žvaigždžių skaistumas; nes žvaigždė nuo žvaigždės skiriasi skaistumu. Taip ir mirusiųjų prisikėlimas." (1

Kor. 15. 41). Reiškia, šventieji palaimintuose kūnuose gaus tiek grožės ir laimės, jog spindės it žvaigždės, bet nelygiai, o sulig savo meilės didumū V. Dievui.

Kiek yra visame pasaulyje žvaigždžių — žmonės nežino. Galite įsivaizduoti galimai didžiausį skaičių ir dar nebus galo, — prie jo galite pridėti bent vieną neįskaitytą dangaus kūną. Jų gausumas parodo Dievo galybę, visuresimą, išmintį, grožę ir meilę.

— o —

LIETUVOS ŽINIOS

Gaudio. Milašaičiai (Raseinių apskr., Betygalos pašt.) Milašaičių bažnytkaimy Betygalos policija padarė kratą. Suėmpta viena panelė, pardavinėjant be patento degtinę. Taikos teismas nubaudė 1 mėn. kalėti arba 500 lt. Nepatenkinta sprendimu ji apeliavo į apygardos teismą; bet Apygardos teismas bausmę padidino ligi 1500 lt. Garbė Betygalos policijai, kad pradeda likviduoti slaptus degtinės sandėlius, nes kitaip milašaitiškiai ir apylinkės gyventojai pragertų ne tik namus, bet ir laukus.

Kada susipras? Milašaičiai (Raseinių apskr., Betygalos paštas). Vietos ir apylinkės gyventojai labai skurdžiai gyvena, nors žemė yra neprasta. To skurdaus gyvenimo yra kelios priežastys: girtybė, neapsišvietimas, netikęs laukų dirbimas bei tręšimas.

Visai negeriančių Milašaičiuose ir apylinkėj rasime tik tiek, kad vienos rankos pirštų visiškai pakaks jiems suskaityti. Todėl nenuostabu, kad ir mokytojas abstinentas, kaip dabartinis mokyklos vedėjas, su tokiais piliečiais gerai sugyventi negali. Knygų ir laikraščių taip pat maža kas skaito. Kultūrinis gyvenimas apmirus, ir pažangos beveik nematyti.

Irengimas naujų vargonų. Lukšiai

(Šakių apskr.) Pereitą vasarą amerikietis kun. Moleikaitis, beviešėdamas savo tėviškėje (Lukšių parapijoje), prižadėjo įtaisyti Lukšių bažnyčioje naujus vargonus. Dabar kun. Moleikaitis parsinešė tam tikrą sumą pinigų, ir vietos kleb. kun. Merkevičius sudarė su Marijampolės vargonų statytoju, bene p. Mačiuliu, sutartį pastatyti naujus vargonus. Tikimasi, kad ateinantį rudenį Lukšių parapija turės naujus vargonus, apie 20,000 litų vertės.

Amerikos Lietuviai Katalikai

turi tik vieną savo dienraštį, kuris gina tikinčiųjų dvasinius ir medžiaginius reikalus, kuris visiems geros valios žmonėms mielu noru patarnauja, — tai

“DRAUGAS”

Jo kaina: Amerikoje metams \$6.00; 6 mėnesiams \$3.50.

Lietuvoje metams \$7.00; pusei metų \$4.00.

Kas nori padaryti skubų biznį, ką nors pirkti, parduoti, — skelbkitės “Drauge”, nes “Draugas” kasdien aplanko daugybę tūkstančių lietuviškų šeimynų.

“Draugo” knygyne galite gauti įvairiausių knygų. Reikalaukit katalogo. Jis siunčiamas veltui. “Draugo” adresas: **2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.**

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVE

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.